

OM TINGENS FÖRBANNELSE

Ofta kommer jag på mig med att fundera över varför vi behöver så mycket grejor. Varför handlar vi så mycket? Det är klart att när man är ung och börjar tjäna pengar finns det behov av allt möjligt och det är roligt att ha råd att köpa saker. Det är en viss tillfredsställelse att handla. Men sedan? Vi bara fortsätter trots att vi har allt vi behöver. När man kommer till min ålder finner man sig vara "materialförvaltare". Då kommer begreppet "döstäda" in i bilden. Man känner att man vill inte belasta sina efterkommande med besväret att ta hand om allt man samlat på sig.

För många år sedan läste jag om Margot och Carl-Adam Nycop som på ålderns höst radikalt gjorde sig av med det mesta av sina grejor för att sedan leva så enkelt som möjligt. Jag var ung då och kände både förundran och beundran över deras beslut. Idag förstår jag dem till fullo.

**Ett jävla skit är tingen
– när man vill lyfta vingen.**

Vi ska handla för att hålla hjulen igång heter det. Vad jag tycker om den nya yrkeskategorin "influencers" har jag skrivit om vid flera tillfällen. Att vi haft och har som största livsintresse att överkonsumera har satt oss i den prekära situation vi befinner oss i när det gäller vårt klots välbefinnande. Den sanningen är väldigt obekvämt. Och den vill ingen prata om.

Människan är en konstig varelse. Trots olika religioner och social status vill alla ha mer av allt. Det är gemensamt för majoriteten av oss 7,8 miljarder. Vår gemensamma Gud är Mammon. Vi uppfann pengarna och pengarna är störst av allt. Vi roar oss med att på flera TV-kanaler se när andra människor jagar upp det ultimata boendet, hur de 'stylas' i de senaste modet, hur läkarvetenskapen fixar till en så perfekt yta som möjligt på var och en.

Ireklam pauserna presenteras allt man kan skaffa för pengar. Har man inte tillräckligt med medel ska man spela för att få råd. Hela tillvaron är genomsyrad av "köp-slit-släng" sedan länge.

Det var inredningsarkitekten Lena Larsson, (född Rabenius 31 juli 1919) som myntade begreppet. Hon gick bort 2000. Undrar om hon ändrade sig på gamla dar? Hon förespråkade att det skulle vara enkelt och lättskött i hemmet och allt kastas efter användandet. Dessa idéer omsattes gärna av 1950- och 1960-talets unga människor. Då var det inte många som förstod sammanhangen. Men energikriser och miljöhot fick efter hand tack och lov allmänheten på andra tankar.

Numer har vi förstått att resurserna är ändliga. Recycling och återvinning lever vi nu med. Men parallellt handlar vi ändå för mycket. Och vi misshållar med både mark, vatten och jordens alla resurser. Vi blir fler och fler som tär och förorenar. Och vi gör det i en takt som inte klarar klotets återhämtning. Mycket går förlorat för all framtid.

Hur många av de 7,8 miljarderna tror ni har kunskap om läget? Problemet tycks olösligt.

